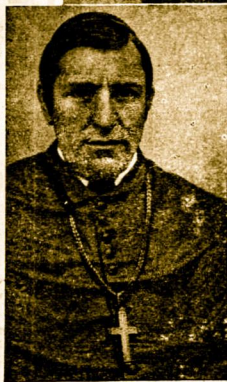
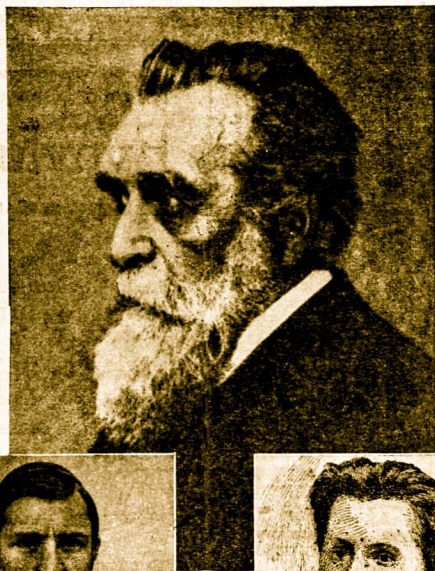

Laisvoji Lietuva¹

★ LITUANIA LIBRE ★

Lietuvos Tautinio Atgimimo Kurėjai
Virsuje Dr. J. Basanavičius, "Ausros" išledejas. — Dr. V. Kudirka, Li
etuvos Himno autorius. — Vyskupas M. Valancius, pirmuju lietuvisku
knygu ir be'etristikos kuréjas.

Cesna Radio

ADOLFAS CEŠNA

Radijo Technikas

Gamina radio aparatus ir taiso senus, rupestingai ir prieinamomis kainomis. Parduoda ir išsimokėjimui.

Calle SAN FRUCTUOSO 1827

Montevideo

Krautuvė - baras

VIKTORO KUCIAUSKO

Calle: PRUSIA 1851, kampas Bogotá

Telefonas: 22 13 26

Villa del Cerro

Didelis pasirinkimas visu rusių maisto produktų. — Vietos ir užsienio gerimai. Kainos ekonomiškos. — Lietuviškas patarnavimas — Lietuviams nuolaidos

LIBRERIA

ESAS

Geriausių pasaulinių rasytojų knygos. — Ivaizrus popieriai: kartolinas, celofan ir kt. Rasomieji dalykai ir mokyklų reikmenys. — Atvirutes, albumai. Užsakymus siunčiam ir pastu. Priveža tranvijai:

7, 9, 12 ir 61

ARENAL GRANDE 2533

Tel. 2772 53

Montevideo

PETRO ir BRONIAUS

Evovlucku

PIENINE — BAR ALMASENAS

Calle BERNA 1860 Villa del Cerro

Telefonas: 22 11 94

Kamionai perkraustymui kiekvienų parikalavimų, įvairus pieno ir kiti maisto produktai, vietos bei užsienio gerimai

Vienintelis Urugvajuje Lietuvių Mosaikų
Ir Boldosų Fabrikas
- Du Draugai -

JULIAUS JAZAUSKO IR DIONISIO
MILANO

Rastinė: calle BERNA 2347. Cerro
Fabrikas: calle BULGARIA 4146. Cerro

Daromas visu rūšių, meniskos ir paprastos mosaikos bei boldosai.
Darbas garantuotas. Ekonomiškos kainos
Lietuviams Didelės Nuolaidos
PERSITIKRINKIT

CINE SELECTO

Vienintelis lietuvio P. Zukelio kinas

Urugvajuje

c. Grecia 1105-07. Cerro.

Tel. 22 11 25

FILMOS:

Visuomet paskutinės laidos, meniskiausios ir aukštos kokybės. Daugumos lietuvių ir kitatautių gausiai lankomas kino teatras.

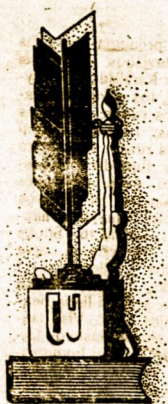
PROVISION

WILNIUS

Jono ir Onos

Scenulevičius

Calle VIZCAYA 4149 esq. Berna

REVISTA

"LITUANIA LIBRE"

EDITADO POR LA
ASOCIACION CULTURAL
URUGUAY - LITUANIA

Aprobada y reconocida por
la Ley del Gobierno Superior
de la Nación, con la
Personería Jurídica en el
año 1941

Organo oficial y propiedad
Intelectual de la misma,
Impreso en la

IMPRENTA FORTALEZA
Redacción, Administración
e Imprenta

Rio de Janeiro 4001
CERRO

Redactor Responsable:
JULIAN JAZAUSKAS
Berna 2347 CERRO

Administrador:
PEDRO KORKUZAS
Leidzia
Urugvojais Lietuviv
Kulturos Drougija.

Metiné Prenumerata:
Urugvojaje \$ 1.50 U.
Argentinoje \$ 4.00 Rrg.
J. Amerikos V. 2 Dol.

Perloids sijsti zurnalo
administraciorius
vardu; rastus - redakcijos:

LITUANIA LIBRE

Rio de Janeiro 4001

Cerro, Montevideo,
Rep. O. del Uruguay.

Laisvoji Lietuva

Mėnesinis - Kultūros - Mokslo - Meno - Visuomenės - Kovos - Žurnalas

Metai (Año II) Montevideo, Gruodis - Diciembre, 1946. Nr. 12 (24)

— SVEIKINAME su Kalėdu šventėmis ir Naujais Metais, mūsų gerbiamus skaitytojus, rėmėjus, bendradarbius, Lietuvos Laisvės Kovotojus bei tremtinius! Linkim, kad sekantieji metai surinktu Laisvon Tėvynén visus tuos, kurie dabar kankinasi Sibiro taigose, Kazakstano tyruose ar Uralo bei Altaus uolose, kuriuos laukinio brutalumo jėga išplėsi iš tėvu prakitų aplaistyto gimtojo krasto, kruvinas, azijatinis, despatinis ir mirti nesantis Rusijos komunizmas.

— Laisvoji Lietuva —

TU ERES MI TIERRA

Tu eres mi tierra, tú eres mi Lituania. Te conozco ahora mucho mejor, que lo que te he conocido antes jamás... He percibido tus tristes bondadosos ojos en tus cruces y campos, en las obras de tus talladores rústicos; te he oído en las canciones de los labriegos. Y cuando en la inmensa desgracia tuve que dejarte, me acompañaste con bondadosa mirada.

— El morral del viajero pesa sobre mis espaldas, y ante mi vista se extiende un camino de ignoto destino, más te siento en todas partes, como si de pequeño me llevaras de la mano. Viva estás en las leyendas, las canciones, en las lágrimas de los deportados y en el holocausto de los voluntarios.

— Nosotros, tus hijos, nos hemos diseminado por el anchuroso mundo. ¿Quién nos reunirá en el ti, si no oiremos tu voz; quién nos juntará, si ya no veremos más tus bosques ni oiremos tus canciones?...

Con estas oraciones colmadas de nostalgia se podría caracterizar todos los lituanos de último tiempo brutalmente deportados de su patria por las ordas stalinianas. Los lituanos desparramados por la sangrienta desgracia junto a las montañas alpinas y escandinavas, en los incommensurables desiertos siberianos y en muchas otras partes, habrán recordado su patria esclavizada con considerable

sentimiento.

Centenares de miles de deportados al interior del Asia, cientos de miles de huidos del terror a la Europa Occidental, viven y mueren sin su patria querida, añorando a aquéllos, que aunque quedaron en su país natal, igualmente carecen de patria, pues carecen de libertad, ese don vital tan imprescindible para individuo como para las naciones.

La masa de los lituanos desplazados al Occidente está formada en su mayoría por campesinos, obreros y empleados de menor categoría, alcanzando a un 75 por ciento. ¿Quien arrancó al pacífico labriego de su terruño natal, en el cual estaba enraizado con todo su cuerpo y alma? ¿Quien obligó a gente inocente a abandonar sus casas, sus bienes y sus prójimos, y huir a través de caminos ametrallados, padeciendo hambre y mortalmente torturados por el pánico y el cansancio?

Fué necesario un gigantesco tornado para que se convirtiera el arraigado campesino en errabundo con incierto porvenir; el patriota, en hombre sin patria. Dicho tornado fué el terror bolchevique fermentado en la conciencia lituana a través de solo un año de ocupación soviética, a pesar de que los tres años de ocupación nazi que la siguieron también fueron crueles, oprimientes y exigieron pesados sacrificios de todo orden a la nación.

C. V.

KAI PRIVERSTAS MELUOJA

Lietuvių komunistų spauda iševijoje nuo lat isideda neva prezidento Justo Paleckio ilgus straipsnius, kuriuose jis kalba apie Lietuvos liaudies «laimėjimus» paskutiniui seserių metu bolševikinės okupacijos bėgyje. Tuose rastuose «draugas» Paleckis pasakoja kaip baisiai Lietuvoje liaudis buvusi išnaudojama ir kaip galų gale ji, raudonosios armijos pagalba, buvo is to «slykstauso jungo» isvaduota. Susidėjus su Sovietu Rusija, girdi Lietuva atgavus Vilnių ir Klaipėdą, ir dabar, galingos Lenino-Stalino vėliavos ikvepiama, su pasitilėjimu žygioja i naujus laimėjimus.

Kokie buvo tie lietuvių liaudies «laimėjimai», Lietuva prijungus prie Sovietu Sąjungos, visiems yra gerai žinoma. Lietuvių komunistų Lietuvoje buvo tiek maza, kad ju neuzteko net pacioms aukščiausiomis administracijos vietoms užpildyti. Todėl jau pirmomis okupacijos dienomis gausus komunistinis Lietuvos valdymo aparatas buvo atgabentas is Rusijos. Greta keliu raudonosios armijos diviziju Lietuva užpludo tūkstantciai specialiai ismolytu rusishu snipu ir kankintoju enkavedistu. Greta to, Lietuvos gyventojai is Lietuvos buvo pradėti velti i Rusiją, o is Rusijos i Lietuvą buvo pradėti gabenti rusai.

Toliu budu, greta didžiausio teroro ir žiauriausiu persekiojimu, Lietuvos liaudis jau pirmais okupacijos metais susilaukė didžiulės dovanos: keliu simtu tūkstantciu rusu Lietuvos zemėje. Ne tik i visas molyklas, i radijo ir spauda buvo ivesta rusu kalba, ne tik visi svarbesnieji tarybinės Lietuvos rasta buvo rasomi rusiskai, bet ir pati Lietuvos zemė lyg grybais buvo apseta rusais. Tai labai aistus Stalino tilstlas: keliu ar keliolikos metu bėgyje Lietuva padaryti rusu zeme Lietuvos tarybinė valdzia is Sovietu Sąjungos gavo maziau negu «brozių ir klierihaliu» valdzia.

Kada Justas Paleckis kalba, kad Lietuva is Sovietu Sąjungos malonės atgavo Vilnių ir Klaipėdą, jis samoningai nutyli, kad Lietuva si karta negavo tu Lietuvos zemių, kurias 1920 metais Lietuvai laisvu noru buvo grazinus to paties Lenino ir Stalino vadovaujama Sovietu Sąjunga. Taigi iseina, kad «klierihaliu ir buoziu» valdzia is Sovietu Sąjungos buvo atgavus beveik: visa pietu ir rytu Lietuva su Gardinu ir Lyda, o Paleckio «vadovaujama» Lietuva is Sovietu Sąjungos negavo nei Gardino, nei Lydos, nei didelės rytu Lietuvos dalies. Taigi užuot istaisius Lietuvos ribas, užuot nors teoretishai Lietuvui tautai sugrazinus tas zemes, kurios istorijos bėgyje is Lietuvos jos priesu buvo pagrobtos, Lietuvos komunistinė vyriausybė Lietuvos liaudis nusilenkė isalymui is Maskvos ir tarnisku kluosnumu atsisakė Lietuvui tautai prilaisvanciu zemių.

Kiel: tai liecia Klaipėda tai ji buvo Stali-

no prie tarybinės Lietuvos prijungta, bet ir cia vėl Lietuva negavo nei lietuviskos Tilzės, nei grynai lietuvisku Isrutės ir Karaliaučiaus apylinkiu. Kaip tenka nugirsti, tos apylinkės dabar skubiai apgyvendinamos rusais. Kas gi is to viso iseina? Ogi stai las: i Lietuvą vezami rusai ir uz Lietuvos vezami rusai. Keliu metu bėgyje ir ta saujelė lietuviu kuri dar buvo islikus Lietuvoje, bus is visu pusiu milijoninės rusishos masės apsupta, taip kad jei Maskvos valdovai panorės, paskutiniai lietuviybės likuciai vienu spustelėjimu bus sunaikinti. Sitoks nusimato Lietuvos liaudies «laimėjimas», apie kuri taip entuziastingai kalba J. Paleckis.

Yra natūralu ir logiska, kad komunistai klauso Maskvos komandos, kiek tai liecia bendra politika ir bendra partijos linija. Visu tautybiu komunistai yra palisunūs Maskvos tarnai. Taigi būtų stebūdas jei lietuviai komunistai būtų kitoki, bet kad lietuvius komunistas dirba issijuoses lietuviybės isnaikinimui ir užduodamas giria žvėrishiiausiomis priemonėmis vykdoma Lietuvos rusinima tai sito johtu būdu negalima suprasti.

Prancūzas komunistas neraso ir nesimolko rusiskai, nei letina Prancūzijoje vietoj prancūzu iversti rusu kalba. Lygiai taip pat anglas ar amerikietis. Nei vienas is ju nesutiktu, kad is ju tėvyniu būtų isvežti ju broliai ir anu vieta atvežti rusai. Bet lietuvius komunistas ne tik yra savo broliu zudikas, bet syliu ir simta procentu atsidavęs lietuviybės naikintojas bei Lietuvos rusintojas.

Lietuvoje gyvenantieji lietuviai komunistai siuo momentu vargu ir daug ka galėtu padaryti Maskvos užgaudoms sustabdyti. Jei kuris is ju mėgintu atlygiau pasipriesinti Lietuvos rusinimui, tam tuoj galva nuo peciu nulėktu arba jis būtų pristatytas iki mirties kur griuviu kasti pagal Stalino penlmeccio plana.

Siaurės ir Pietu Amerikos lietuviams komunistams betgi tols pavojus negresia. Jie be baimės pavirsti Stalino penlmeccio stakanovieciais galėtu pareiklauti kad ir siu dalyku:

- 1) Rusu valdininku ir kariuomenės is Lietuvos pasitraulimo.
- 2) Is Rusijos atgabentų ir i lietuviu ūkius pasodintu rusu isgabenimo atgal.
- 3) Visu lietuvisku zemių su Gardinu, Lyda, Naugardėliu, Gumbine, Isrute ir Tilze Lietuvai sugrazinimo.
- 4) Isskirtinio lietuviu kalbos vartojimo i visas lietuviskas sritis sugrazinimo ir rusu kalbos pasalinimo.

Jei visi lietuviai komunistai tatau padarytu tuomet būtų galima sutikti, kad jie nors ir komunistai, bet vis dėlto tebėra lietuviai. Dabar gi, tuomet jie bevaliai pritaria lietuviu zudymui ir Lietuvos rusinimui, sunku pasalyti kas jie tolie yra. Nei velniais, nei gegutė. Nei zmogus, nei gyvulis. Nes jut net ir gyvuliai savo vaiku nemojo litu gyvuliu garsus nau-

doti. Karvė nemolina teliuk: o lumeliuk: u zvang ti ir neveza jo i Sibira uzat, kad jis teliuk: u biauana, bet lietuviski komunistai butinai nori, kad lietuviai pavirstu rusais ir jei kuris laiko uztektinai greit neisvercia tuoj buna is Lietuvos i Sibira istremiamas.

Na ir kas po to gali pasakyti, kad mūsų lietuviski isgamos nera «pazangūs patriotai»? Jie stalinovietisliu tempu ne tik zmones bet ir gyvulius pralenkia.

D.

DAR APIE LIETUVIŲ KOMUNISTŲ «KONGRESĄ»

Mūsų komunistai visai neraudonuodami is gėdos, visai nepavykusi savo suvaziavimo dar ir po siai diena drista vadinti «Pietu Amerikos lietuviu kongresu». Kadangi as asmeniai tariamame «kongrese» buvau ir maciau jog ji sudarė kitataučiai, o lietuviu nebuvo nei lietuvių desėtu, kalbėjo kitataučiai, uz «draugu» Ariellino pagaminta rezoliucija balsavo juodu: lai vistvagiai ir gatviniai valkatos, tai man ir visiems padoriems lietuviams yra idomu paliausti mūsų tautos atmatas, sita nezymia ir uz mūsų broliu isplėsta turta nupirkti, maskolis: os vergijos baltiaizu tute: «Ar toji simtinė lietuviskai nemol: ancniu kaltinidu didvyriu ir azijatu bei slavu, jau davė teise kalbėti Pietu Amerikos lietuviu vardu, niel: ingai reik: alauti, kad mūsų treminiai būtu atiduoti sugyvu: lėsiu rusu nuhanikinimui ir spresti Lietuvos likim: a»? Toks nieksis: umas tik: gruzino Stalino vergu imperijoj imanomas, bet tenlia apgailė: ti, kad saujelei mūsų tautos dvasiniu supuvė: liu, uz zudomu lietuviu pavogta turta nupirkti: tai ir nebetekusiai nei elementariu normalaus zmogaus privalumu, sitas azijatinio despotizmo dėsny: s pasidarė vislas ir parodė kaip sunieksė: jo ir issigimė mūsų komunistai. Net ir kiaulė gina savo vail: us ir suranda savo guoli, o mūsų komunistams, vislas sventa ir dogmatiska kas rusis: la ir vislas prakeikta kas tik yra lietuviska.

Savo issigimime jie nuėjo iki idiotizmo ir vergis: lai bei aliai pildo visus Maslivos budi: liu parėdymus, net ir tolius, kuriais jiems isakoma, k: ruvina mas: oliu olupacija, vadinti Lietuvos laisve, o tėvū ir broliu zudyma, Lietuvos laisv: imu nuo burzuju. Ir sita baisu mas: koliu Lietuvos nail: inima jie ne tik giria, bet leikia nuo mirties pabėgusia savo motina bei broli ir trol: sta, kad rusai juos pasimtu nuzudymui. Na, tai rasl: ite gerbiameji, rasl: ite jūs tol: ia morale gyvuliu tarpe, kolia turi mūsų lietuviski komunistai.

Nuo nezmoniskai melagingos Kremliaus propagandos netele: protavimo mūsų komunistai neteko net ir regėjimo, kuris rodo, jog

is tariamo komunizmo liko tik: slystisi karikatūra ir nieho sielbto.

Dar neseniai komunistai buvo pries luomus, titulus, privilegijas ir ordinus, bet siande suvagė: jis komisarū luomas pralenkia ir carū lunigaiksciū luoma, kai beteisė liaudis badauja ir liatorginiai dirba. Niel: ur siande nerasi tiel: tituluotu ponu «draugu» ir briljantiniams ordinams apkarstytu marsalū, kaip Stalino vergu imperijoj. Net ir pats Stalinas, nei valandos liariuomenėj nebuves Kaukazo vagabundas save pasivadino marsalū ir prisikabines ordinu net ir i ju himna isidėjo save. To dar maza. Jie is kapu prikėlė carus ir emė juos garbinti. Jono Ziuriojo banditinio gyvenimo isleidžia filma kaipo bolsevizmo pavyzdi. Carui Petru Didziajam, kuris Rusijoj ivėdė ry: lsciu ir kartuviu bausmes, Stalinas Caricine stato paminkla. Tarptautinei garsios patvirkėlės carienės Ekaterinos sugulovo generolo Suvorovo vardo Stalinas irgi iveda ordina ir jo vardu krikstija Lietuvos miestu gatves, jie garbina ir Kutuzova ir Aleksandra Nievski. Vietoj zadėtos laisvės ivėdė tiranis: la diktatūra, vietoj zadėtos panaikinti mirties bausme, jie masėmis saudo žmones. Pristatė nauju liatorgu, ivėdė cenzūrą, liaudi paverė al: ana ir beteisė driskiu minia, bet mūsų komunistams vislas tas gerai, nes tas iscina is Rusijos, yra rusiska. O kas rusis: la, tas ir sventa Mūsų komunistams galvoti uzdrausta. Jie tik kaip dresiruoti asilai vergiskai p: do isalyms.

Enl:avedistu agentas kacapas Ariellinas liepė sauliti «kongresą, jie ir saulė: . Visai jiems nesvarbu, kad tame «kongrese» lietuviu nebuvo. Jie su gatviu valliatomis «priėmė» Ariellino pries Lietuva palistas rezolucijas ir uz isplėstus lietuviu lentos leidziamame pasl: vilyje «Darbas», kurio tespaudina isviso 80 egzemplioriū, kalba kaip «pazangūs demokrat: ai, susiprante patriotai» ir visu lietuviu vardu. Is Lietuvos kuriuos gaunam laiskus, visuose raso blogai, jie visi su rusu pasto zenklais, raso apie netil: lėta giminiu mirti ir praso nesiūsti nieko, nes visticl: olupantai neatiduoda, Lietuvoj visur ivesta rusu kalba, visi aukstesni valdinin: lai rusai, vietoj lito ivesti beverci rubliai, bet mūsų komunistai, pilydami Ariellino «kongreso nutarimus», per to paties Ariellino uz isplėsta Lietuvos turta nusamdyta radija begėdis: lai sako, kad dabar Lietuva esanti «laisla vinta ir nepril: lausoma». Pastaruoju laiku Ariellinas isalė rinliti parasus, kad Lietuva pasiliku rusams ir kad lietuviai treminiai taip pat būtu atiduoti rusams iszudyti. Toliūs parasus mūsų isgamos jau pradėjo rinkti. Broliai lietuviai! Gerai zinohit, kad duodami parasa Lietuvos budeliu agentams jūs remsite Lietuvos kancias ir savo tėvū bei broliu zudyma Lietuvoje. Nesutepl: ite savo ran: u broliu krauju ir vykite issigimėlius is savo namu.

El: skomunistas.

LIETUVIAI DANIJOJE

Prieš kūrį laika didžiausia lietuvių stovykla Danijoje buvo perkelta iš Nymindėgab į Thisted. Ši stovykla kaip vietovės taip ir patalpu atžvilgiu yra geresnė už buvusią stovyklą Nymindėgab.

Iš žemės ūkio darbu grįžo atgal į stovyklą dalis tautiečių, kurie tačiau nemano per žiemą stovykloje buvoti, bet ieško darbo fabrikuose ir kitose nesezoninio darbo vietose. Stovykloje nuo rugsėjo mėn. pradžios su dideliu pasekmingumu veikia 5 slųrių pradžios mokykla. Mokslo metai pradėti punktualiai.

Perkelta ir lietuvių akademiku stovykla iš Vedbaeko į Jaanstrup. Tačiau šis paliečimas netik kad sustabdė bet loki kultūrinį veikimą, bet nepaprastai apsunkino ir tolimesnį studijų tesimą. Stovykla randasi 3 kilometrai nuo artimiausios geležinkelio stoties ir 25 kilometrai nuo Kopenhagos. Stovykla susideda iš keleto supuvusių barakų, kurie ne tik silumos, bet ir geros užvėjos neduoda. Į vieną sūr per tvarą - 12ambari - patalpinta po 14-16 asmenų. Prie toliu salygu visiskai neimanomas pamokų ruošimas, ypač tiesms, kurie turi atlikti braizybos ir kitus panasius pratimus. Šias patalpas geriausiai charakterizuoja vienas senas laisvės kovotojas, Hr. Foss, kuris vokiečių okupacijos laiku sėdėjo kalėjime. Jis pareiskė:

„Mieliau eiciai į kalėjimą negu į siuos akademiku barakus, nes tenai gyvenimo salygos ti rai geresnės“. Patalpomis pabėgėlius aprūpina Danu Raudonasis Kryzius. Bet ir tolioms salygomis esant moliškas nesustoja mokomasi ivairiose aukstosiose ir specialinėse mokyklose Tačiau šių patalpų paskyrimas suardė kultūrinį veikimą: chora, tautinių solų grupė ir laikraščio leidimas, nes dalis ši darba dibrusių asmenų buvo priversti apsigyventi privaciai.

Su dalies lietuvių issisistirstymu po ivairias Danijos vietas, pradėtas gyventi kaip ir normalus gyvenimas, nors jis vyksta svetimoj salyėj ir tarp svetimu žmonių. Gyvendami lageriuose mes sudarėme tartum ir maza lietuviska oazę - židinį; kur lartu dalindavomės savo vargais ir džiaugsmais. Issisistirste - mes dabar dar labiau pajutome karcia pabėgėlio dalia. Tačiau nenusimename ir viliamės jog Teisingumo ranka gražins mūsų Tėvynės laisvę ir vėl parves atgal jos isblaskytus vaikus iš leturių pasaulio saliu!

RODO VILNIU

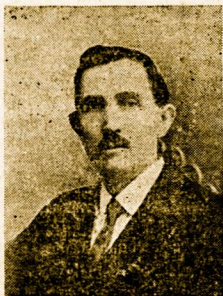
Kelečia savaiciai Kopenhagos kino apžvalgoje buvo rodoma pokarinis Vilniaus gyvenimas. Reportazas duodamas rusų kalba, kur nevylyusiai mėginama parodyti „normalus LT SR sostinės gyvenimas“. Pirmiausiai parodoma bendri Vilniaus gatvių vaizdai ir Katedra.

Ilgiau sustojama prie meno Akademijos. Be Akademijos patalpų parodoma studentai su prof. Aleksandrovic. Toliau rodoma kaip studentė (nepaprastai isvargusios ir prislėgtos isvaizdos — V - is) tapo lietuvaite tautiniuose rūbuose. Reportazas labai padrikas ir neduoda jollio vaizdo apie graziuosius Vilniaus meno pastatus.

Kan. Juozas Tumas - Vaizgantas

Vienas iš žymesniųjų Lietuvos rasytojų klastiku, nuo kurio mirties siemet sulauko trylika metu. Sekanciuose žurnalo numeriuose duosime Vaizganto rastu.

Kazimieras Micuta

Pirmasis mūsų žurnalo skaitytojas S. Ameril:oje, kuris ir siemet tai padarė.

LIETUVOS PARTIZANAI KALBA

(Tesinys is praėjusio numerio)

Ir toliau Lietuvos Laisvės Kovotojų laikraštis «Kovos Kelias» 46. III. 10. sako:

«Lai nemano raudonieji budeliai, kad jie nusilpnės Lietuvos kovotojų dvasia savo nežmoniskų terorų. Jei jau kovoti, tai nežinoti pralaimėjimo, jei jau gyventi, tai tik vertam lietuvių vardo, nebūti vien paprastu duonos naikintoju, jei jau tikėti, tai tikėti Galybiu Viespačiui, o ne garbinti nieksu stabus. Niekindami mūsų tauta niekada nepadarysite jos bolševikine, nenusilpninsite kovos už ją. Gerai zinokite brangūs tautiečiai, kad virsti niūriu debesu spindi mėlynas dangus, kad po dideliu audru atkyla gyvybės nesanti siluma, kad iš purvinos žemės išauga skaisčios gėlės, kad iš mirtimi dvelkiančiu tarpukalnių iskyla pergalingi balta-galviai arai, kuriems priklauso aukštumos, kuriems priklauso rytojus. Mes kartojame poeto žodžius:

«Svetimu dirvonu mums nereikia,
Bet ir priesas nesidžiaugs pas mus,
Mes ir dalgiais savo priesus raikėm:
Maza priesu grizo i namus.

Taigi ne tau raudonasis slibinė nuslopinti mūsų laisvės troškimus. Tūkstančiai pilkųjų karžygių išėjo Lietuvai laisvės parnesti ir negrizo. Ir šiandien dar jų kraujas džiūsta ant smėlio, kaip rožės raudonos. Ne belaisvių čia žemė, čia kvepia laisvė ir duona. Ne vergų čia salis. Čia salis nebe ta,

Lietuvių tauta savo atgamtiškos kovojės nėra viena. Ji yra sąjungininkė simto milijonų žmonių išsilgusių tautos, laisvės ir ramybės. Žinojimas, kad už mūsų pečių stovi negirdėta pasaulio fizinė ir dvasinė jėga, mums teikia jėgą ir pasitikėjimą savo kovos pasisekimu. Mes stovime pasaulinės kovos prieš bolševizmą avangarde. Mes jaučiame pasaulio idejų pulsavimą, idejų pagrįstą pirminiu žmogaus išlaisvinimu iš tyranijos ir priespaudos. Mes žinome savo vertę ir esame tikri, jog mūsų herojiška kraujo ir skausmo auka spindės gražiausia sviesa pasaulio laisvės ir tautos vainike».

Toliau partizanų laikraštis «Už Tėvų Žemę» taip kalba:

«Is mūsų narsiu tėvų bei protėvių žygių Tėvynės meilės mokymėms, jų laimėjimams sunkioje kovoje mus skatina neuilsti, pusiau-keleje nesustoti. Bet lygiai taip pat neturime pamiršti ir klaidų, kurios mūsų tautos istorijos begyje buvo padarytos. Visais atvejais turime būti teisingi. Didvyrius pagerbime, men-lystas pasmerktume. Nuslėpdami klaidas bei ušil-lymus sužalosime tautos sąžinę. Kiekvienas tautietis turi žinoti, kad už kilnių žygių jis bus pagerbtas, o už prasizengimus tautai bus tuojau pasmerktas. Mes jaučiame turį ir pareigą ir teisę apie tai pasisakyti: pareigą, nes

turime atkreipti tautos dėmesį, kad ji budri būtų ateityje nuo tolygių klaidų, o teisę turime apie tai kalbėti, nes mes paveldėjome ano meto nevykusius politikos padarinius. Ant mūsų pečių gula tas vargas».

Toliau tas pats laisvės kovotojų laikraštis taip sako apie praeitį.

«Daug kas nustebs, jei pasakysime, kad ir šių dienų kovotojų sastatas toks pat kaip prieš 40 - 50 metų.

(Tesinys sekanciam puslapyje.)

Inz. Petras Slenis

Sis lietuvis nuosirdus patriotas ir «Laisvosios Lietuvos» skaitytojas yra vyriausias inžinierius naujai vedamų Brazilijos valstybės geležinkelio ir gyvena Rio de Janeiro mieste.

Stany Sirutis

«Laisvosios Lietuvos» bendradarbis ir žymus Kolumbijos lietuvių veikėjas.

LIETUVOS PARTIZANAI KALBA

(Tesinys is 7 puslapio)

Tik kaimo paprastas žmogus, mažai mokytas ūkininkas surado savyje drąsos, surado priemonių ir būdų vesti žūtubūna kova už savo Tėvynės laisvę. Šioje kovoje dalyvaujantis inteligentijos procentas yra labai arti nuliaus. Po 20 laisvo gyvenimo metų liaudis - mūsų kaimas turėjo teisės laukti lietuviškos inteligentijos ne tik paramos kovoje, bet ir gausių, gerai paruoštu vadu. Ir jau graziu vadu buvo miestuose isitaisę. Tai vis pulkininkai, generolai, direktoriai, profesoriai. Daugelis jų ir ekselencijomis vadinosi. Turėjome Karo Mokyklą, Karo Akademią. Buvo paruošti simtai ir tūkstančiai karininkų. Tauta jiems nieko negailėjo, nes nelaimės dienomis atėjus tikėjosi sau vadus turėti. Ir pavojus mus neužklupo netikėtai. Bet niekas tam pavojui nepasipriesino. Viskas pagal tikaliausius sarasus, ir ginklai ir žmonės, buvo parduoti bolševikų malonei, kada didvyriška suomių tauta ir jos vadovybė mums kita pavyzdį rodė. Bet tada jie ordiniais skambėdami lakiais zodžiais tautai saukė apie kovą iki paskutinio kraujo laso. Gražiai skambėjo jų zodžiai, kad karys reiklia gerbti, reiklia ne dėl to, kad jis litus zudo, bet kad pats pirmas eina už litus mirti.

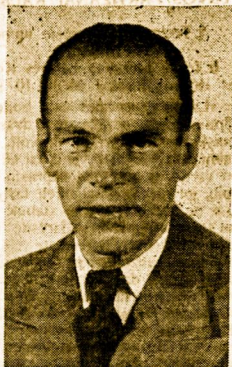
Taciau tie, kurie bent po šeleta kartu prisilietė Tėvyne nuo priesu ginti, dabar pavarde paleitę saskaitininkėliais, rastininkėliais tarbybinėse istaigose soclenktynes daro, krasto nailinimo planus ruošia ir vylėdo. Kiti Stockholmio kartonazo fabrikuose popierines dezutes liliuoja ar vaistinėse buteliukus plauna.

Dabar tauta sia titaniška kova veda viena be vadu. Nelaimėi užėjus jie visi mūsų krasta ramiausia sazine apleidė, o mums reiklia su ju buvusiais lumeciais drauge gyventi ir tas pats vargas vargti. Ul'ininkai neabejotinai sudarė tautos dauguma, bet jie nebuvo savo krasto seimininkai. Ne mieste, ne dvare buvo isilaiyta lietuviybė, bet kaimo pirtiose. Bet kaimietuviybė atgavo laisvę tos pirties buvo užmirštos. Kas met prie žemės linko - po viena rasta nupūdavo. Anstoliai kaimuose kaip istrebiteliai siautėdavo.

Atširo dėmesio verti mūsų molislo bei meno darbuotojai. Tai istisia armijų baliu ir isgamu, kurie drebėdami dėl savo liaiio bolševilišnis propagandos iranliu tapo. Buvo manyta, kad tai tautos pranasai, tautos dainiai, o pasirodė, kad tai til: turgu karoselininkai, meno prostitutės. Na, dainuolite kada tauta krauju ir asaromis paplūdusi - neturus uzdai nuos jums vėjas kartuvėse.

Ir tie visi išsislapstę «vadai ir vadeliai» laukia kada Lietuvoje vėl bus moliamos algos, nesgi reilės «mokyto» žmonių po karo.

(Bus daugiau.)

Dr. H. Lukosevicius.

Kauno Universiteto teisiu profesorius, nesenai is Vakarų Europos kaipo tremtinys atvykes ir apsigyvenes kaimyninėj Argentinoje.

Kadangi jis yra pergyvenes raudonaji ir rudaji olupacini siauba Lietuvoje, tai Urugvajaus Lietuvių Kultūros Draugija darys pastangų, kad gerb. profesorius, Vasario 16-os proga atvyktu i mūsų kolonija su paslahta.

Bronius Steponis

Vienas is senesniuju ir atsidėjusių mūsų kultūriečių ypac scenos darbuotoju, kuris po nelūrios pertraukos zada vėl grizti i altityvu scenos darbą. Mūsų jaunimas tai ypatingai džiaugiasi jo nauju suaktyvėjimu.

LIETUVIŲ TREMTINIŲ VAIKAMS

gautu aukų sarasas

(Nuo 1946-IV-6 iki 1946-XII-14)

\$ 1.000 Ponios Elenos Steinienės rūpesniu Čili surinktos aukos.

\$ 756.15 s. m. VI-23 d. parengimo pelnas su ta pat proga surinktomis aukomis, kurių sarasas buvo spaudoje atskirai paskelbtas.

\$ 374.87 gauta kaip Lietuvių Sub-Komitetui priklausanči dalis pelno iš «Selecciones» UISN suorganizuotos Europos vaikų naudai per davimo savaitės (s. m. V-27-VI-1 d.)

\$ 108 surinkta už gėles ir loteriją s. m. XI-10 d. «Romos» salione laike lietuviškų filmų rodymo.

\$ 100 Kun. St. Grigaliūnas.

Po \$ 50 M. P. Santarai ir C. Levinas.

Po \$ 25 Liet. Mergaitės ir Moterų Draugija «Birutės».

Po \$ 10 P. Miliauskas ir S. Antonovas.

Po \$ 5 E. Gerdauskaitė, J. Senkus, A. Laurinavicius, E. Bernotas, V. Kaminskas, A. Jakubonis, J. Kiskelis, Sidlauskas.

Po \$ 3 E. Rozenbergaitė.

Po \$ 2 Valentinkevičius, Simonas.

Po \$ 1 Blumberg, Bendorienė, Gilvydienė, Simėnas, Sleika, Petrauskas, A. Baraitis, Silaikis, Sahalauskas, Viliūnas, Kriauciūnas, Kriščiūnas, Simėnas, J. Sutkus, K. Ivoslaitis, R. Ratinas, S. Eidutis, J. Rudėnas, J. Grabliauskas, B. Dalinkevičius, K. Kibartas, P. Kumstis ir \$ 0.30 Johubla.

Iš Urugvajaus p. J. Musteikio rūpesniu gauta (urugv. pežais):

Po \$ 5 — A. Dambrauskas, Nemo, A. Jankus, J. Ramonas, K. Cibulskis, P. Jasinskis.

Po \$ 3 — E. Dikas.

Po \$ 1 — J. Rausas, B. Zuklys, B. Nemickas.

Viso \$ 36, kas sudaro argentininiais pežais 82.35.

Per p. J. Musteikį anksciau gautu, i 1946-IV-6 d. apyskaita neitrauktu auku buvo dar \$ 154.

Viso labo viršminėtų laikotarpiu gauta aukų \$ 2.788.67 grynais pinigais.

TARPT. VAIKAMS GELB. SĄJUNGOS

Lietuvių Sub-Komitetas

L. Grauzinienė — Pirmininkė.

E. Ryselienė — Sekretorė.

V. Bikiševičiūtė — Izdininkė.

LANKĖSI LIETUVOS REIKALAIŠ

Urugvajaus Lietuvių Patriotinių Organizacijų Federacijos specialė delegacija siomis dienomis aplankė naujai įsiskutus Urugvajaus valstybės vyrus, kurie greit perims valstybės

vairą iš baigiančios savo kadenciją vyriausybės.

Mūsų delegacija iškėlė jiems atitinkama Urugvajaus lietuvių kolonijos rasta ir Lietuvai draugingoje nuotaičioje pasikalbėjo per valandą laiko. Malonu pažymėti, kad mūsų delegacija ir naujuose krasto valdytojuose rado ta patį aišrų ir griežtą demokratinio Urugvajaus nusistatymą linh bolsėvilių smurto prieš neutrālę Lietuvą.

IR PATYS PASISAKĖ

Mes ir mūsų komunistus nepaneigsim, kad jie labai tiesa ir prisipazysta klyde. Stai praėjusiame savo zargoninio «Darbo» numeryje, patvirtindami senai mūsų skelbtą tiesą patys pasisakė, kad dabar Lietuvoje valstybinė alba yra rusų, kad pasai rusų ir t. t. Tai reiskia, kad Lietuva filrai išlaisvinta nuo lietuvių kalbos, dabar lauksime mūsų komunistų «geros valios» kada jie be raginimo pasisakys, jog Lietuva baigiama išlaisvinti ir nuo dar gyvais pasiliktusių lietuvių, o ju vieton atvezami is gilumos Rusijos visokie Fedotovai, Gorloziezovai, Vorovai ir kiti panasūs tarybinės Lietuvos patriotai.

NUGIIRSTAS PASIKALBĖJIMAS

Neseniai viename liuksusiniame sostinės restorane, ypatingai draugiskai gurkšninojo ir kalbėjosi vienas humanistinio «Darbo» lyderis ir cia zinomas «demokratas», kuris Viparto parapijoje buvo didelis marsiata: paslūi humanistu «teatro» direktorius, o dabar vėl pasilietė is lazholi sutvėrima. Jie kalbėjosi apie humanistini radijo pusvalandį. «Darbo» lyderis aiškino, kad dar visai neseniai jie pradėję gauti «paramos kultūros reikalams» is Lietuvos.

«Ir kam tuomet berentlat aultas?» Nustebebes paliausė «demokratas». «Darbo» pravedyrius jam paaiskino: «Matote, pilietis Ariellinas mums apmolia tili radijo pusvalandį ir «Darbo» spausdinimo islaidas. Mūsų «kongreso» aprasymo brosiūra, liuria spausdinam Argentinoje taip pat sutilio apmolėti, bet daugiau nieko. Taigi aukas renkam mūsų paciu reikialams, huriems «draugas» Ariellinas nieko nesiuria, o tili liepia būti gerasi bolsėviliams ir labai daug dirbti, kad visur laimėtu humanizmas. Taigi ir renkam, bet teisybe tau pasakius, tai labai blogai ir su aulomis. Nebeduoda. Laiskai is Lietuvos ir pabėge nuo sovietu darbininkai baisiai gadina reikalą», pasakolo «didelis veitėjas».

Kaip tenai bebūtu, bet is tu moderniuju demokratu pasikalbėjimo as labai aiskiai supra tau, kad atimtu ir stakanovietista: liatorga uzdirbtu lietuvių centu ne tili: savi isgamos lebauja, bet ir nuo Volgos liacapai Ariellinai daro «islaisvijoimo» balius.

Miklovis - Daukšys

KALĖDŲ EGLUTĖ

Virs juosvo ir snaudziančio eglyno sidabro spalvomis zėrėdamas tyliai plaukia didingasis «Orionas». Ir tie visi milžiniški žvaigždžių pasauliai, kaip vakar, taip ir šiandien mirgėdami berybėje tolumoje, lyg kieno istabios akys mirksėdamos iš giliosios erdvės, seka mūsų kiekvieną judėsi.

Siai ir Kalėdos! Sia palaimos ir meilės užgimimo naktį mūsų visu žvilgsniai vėl nukrypsta į tą istabiai spindintį «Oriono žvaigždę». Daug, ypatingai daug gražių atsiminimų sukelia mumyse šios šventės. Mes kabinėjame amžinai žaliuojančio medžio šakutes Kalėdų žvakutėmis ir jo viršūnėje dedame tą tirpstantią žvaigždę, kuri mums primena aną, taip ryškiai ir daug pasakanciai besisukančią toli erdveje.

Ir Kalėdų eglutė tili:rai virto didžiojuo atgimimo, meilės bei kūdikisko džiaugsmo simboliu visose tautos, kuriose dar tebeveikia tilsiliej tiesos ir logilos dėsniai. Ir mūsųose ir litur, kiekviena žvaikutė vaizduoja savo lilsimo žvaigždę, kuri lydi mūsų sielvarto ir laimės valandas. Kalėdų eglutės šventė mus visus nuveda į malonius vaikystės atsiminimus, o spindintiose jos žvaikutėse glūdi gili sitosios gražios šventės prasmė.

Raisių Petras.

NETESĖJOME

Kucios baigėsi. Tėvas, pasitaises ūsus lėtai atsikėlė iš užstalės ir pažymėjęs nakties reikšmę, išakes padoriai elgtis nuėjo į seklycia miegoti. Likę bernai ir mergos, turi laika dar bandė savo laime sekantiems metams ir gėrė kvepianti miežių aluti. Ji užsimerkė traukė iš po baltos staltiesės kuoksteles sieno, trimis pirštais virtus žirnius, gaudė šakutėmis slizikus ir skaitė poras. Jei visi dalykai išėjo poromis tai reišktė, kad tas sekanciais metais susiras pora ir laimingai vesis.

Pagalau, issiskirstė ir įatnimas. Pasilikome mūsų su vyresnioju broliu ir mūsų mylimas pasakorius senelis. Mes jį ypatingai mylėjomė, nes tai vienintelis ir nuosirdus mūsų gy-

nėjas nuo nezmoniskai skaudaus tėvo diržo ir maziau pavojingos motutės rykštės. Labai jį gerbėm todėl, kad jis visla žinojo ir i kielviena mūsų llausima atsakydavo greit ir mums suprantomai, O zavinciai graziu pasaku žinojo nesushaitoma gausuma.

Dabar, jis prisukė lempa. Visame kambaryje pasidarė pasakiska prieblanda ir gili, pilna slepeningo sventumo tyla. Sugrubusiomis rankomis senelis parėmė savo balta laip prazydusi obelis galva ir pradėjo sakyti:

«Sita nakti, visame pasaulyje atsitinka labai daug ir dideliu stebūklų. Ta minute, kurioje gimė Kristus, visi gyvuliai ima lalbeti žmoniui lalba ir pasalo ju lilitima, visuose suliniuose vanduo pavirsta brangių vynu, mazyciai giriu žmogeliai iseina iš savo brangių pozeminių rūmų ir visus nasiačius bei gerus vargo vaikucius apdovanoja laime. Giriu simtametės egles ir pusys prazysta nematyto grazumo deliais ir l:vepencilais ziedais. O visos nelabos dvasios, apimtos purtancio siaubo laksto pusnynais, landžioja giriomis ir l:laidina paleilvingus žmones».

Ir cia senelis mums papasalojo, kaip jo vaikystes drauga Mateusa nelaboji dvasia isvedžiojo padarziu l:rimais, kol nepragydo pirmieji gaidziai. Klaukis vaizdai sklirio pro mūsų alis besililausant senelio pasalojimo, bet jie nesumazino noro isgirsti gyvuliu lalba.

Senelis pasalojo, kad gyvuliai lalba tili: paciamė vidurnakti:tyje, taigi kai jis baiges savo pasalojima nuejo guliti, mes su broliu savo lovoje tyliai taresme, l:laip isgirdus nors l:elis gyvulio zodzius. Turejome jau paaugli balta aviniuka, kuris nebeturejo motinos ir kuri mudu su broliu maitinome. Gyvulelis labai prijunko. Pasaultas vardu atbegdavo prie raniu ir l:ilnis mai solinedamas per pusnynus mus palydedavo pas l:aimynu vaikūs. Mudu tai ir nutareme atsivesti ji i gricia ir laukti tol jis pralalbes.

Kai senelis l:ietai užmiglo, mes tyliai atsikelem, pasiėmėm tvarto raktus ir issisaukėm Balciuka. Jis linksmas su mumis nubego i gricia. Kad jis būtų ramus, mes jam padavėme visa siena nuo stalo ir nekantriai pradejome laukti jo lalbos. Bet netesėjome. Belaukdami užmigom, o Balciukas nuobodžiaudamas pradėjo bliauti ir pazadino seneli, kuris pabudes isvede Balciuka, užrakinė tvartą ir mus prikelles pasale: «Netesėjot, užmigot, o Balciukas su manimi lalbėjosi ir prase, kad ji nuvesciau ir užrakinciau tvartę».

NAUJI METAI

Margi pauksciai padangeje sukas;
Mūsų žemėn sugris jie tikrai.
Po Zemačius, Aukštačius ir Dzukus
Dainuos upės, kalnai, ežerai.

Tenai pirkios medinės rymo;
Beržai lauzia sakas vieskeliuos —
Mūsų žemėj kvepės arimai,
O sirdy Lietuva sužaliuos.

Mes užsims kiekviena pėda,
Užakėsime dirvu marias —
Senu aimanu skundai, bėdos
Kur sustot ir pabūt neberas.

Ir nunesim žinias lėktuvais
I švecias tolimasias salis.
Kaip žeme čia myli lietuviai,
Kur laukai vasarojais žali.

Pasakysim, kam beriam grūdus,
Kam nokinam pakluonėj linus,
Pavasariui leda isgrūdus
Per upes uz kalnu mėlynu.

Kai sirdy Lietuva prazydus,
Tai vistiek, nors perūnija griaus,
Mes iseisim i darba didi,
Kad gyventi visiems būt geriau.

Kas buvo, tai mire, negrizta.
Mes nukalsim sidabro ratus.
Ir iseisim su dideliu ryztu —
Parsivezti Naujuosius Metus.

Stai jau pauksciai padangėj sukas,
Tai pavasario naujo arai!
Po Aukštačius, Zemačius ir Dzukus
Dainuos upės, kalnai, ežerai.

A. Miskinis.

Miklovis - Daukšys

MYLĖK TĖVYNĖ

Broli, sesute, mylėk pavargusia Tėvyne
Ir kas jos gali nemylėt?
Senovės garbe tik prisimine,
Negalim jos niekad issizadėt.

Upeliai ir upės srauniai teka
I tolimas rytų ir vakarų salis.
Lankoms ir pievoms slapčiai jos sneka,
Kokia garbinga buvo Tėvynės praeitis.

Keroti miskai klauso, gėris,
Paskende praeities sapnuos
Ir ūksmėje upelis pasinėres,
Snekėdams taskose krantuos.

Tėvynės dangus aukstas ir zvaigždėtas
Jis puos ir gelmes vandenu,
Nakčiu ten grožis neregėtas,
Kai skamba oras nuo dainu.

Ir kaip gi nemylėt savos Tėvynės?
Negailestingu priesu kankinamosios Lietuvos,
Bet greit isaus belaukiamoji laisvės diena
Ir ji liks amžiais zenklu laisvės, Tėvynės meilės
amžinos.

VĖJAS TIES JŪRA

Pucia vėjas mūsų jūra
Rūsčkanas ir juodas.
Susigūze baltos burės
Gyvena paguoda.

Liūdį sesės prie mūsų jūros,
Gintarėlius renka.
O zvejys suspaudes irkla
Laiko kietoj rankoj.

Supas bangos tamsioj jūroj
Saltos ir slaptingos.
Kad ir burės susigūze,
Bet viltis nedingus.

Kad ir burės susigūze,
Ir zuvėdros bailios;
Asaru nemėgsta jūra,
Tik laisvuzės gailis.

Pucia vėjas mūsų marioms.
Saltos, saltos bangos.
Tiek vargelio, tiek nedalios
Netoli Palangos.

A. Venys.

— RELIGINIS PUSLAPIS —

Tvarko kun. Stan. Origaliūnas

PUSLAPIO SKAITYTOJAMS

Malonūs šio puslapio skaitytojai teikites priimti geriausiu linkėjimu sv. Kalėdų ir Nauju 1947 metų proga. Naujai grimos Pasaulio Isganytojas tesuteikia Jėgu ir dramos kovoje su mūsų sielos ir Tautos priešais.

ZMONIJOS ISSIGELBĖJIMAS KRISTUJE.

«Garbė Dievui aukstybėse ir žemėje ramybės geros valios su onėms» (Luk. 2, 14).

Tūkstančiais metų kartotas «Rorate» isipildė. Dievo Sūnus tapo žmogumi, kad mes, žemės sūnūs, taptume Dievo vaikais. Kristus atėjo iš dangaus į žemę, kad išlaisvintų galėtu nuo žemės palikti ir dangų.

Ar pasinaudojo Kristus atėjimu anu laikui gyventojai? O mes?

Kristaus gimimo laikui gyventojus pasiskirstysime į tris grupes: Erodas su savo paselėjais, Betliejaus gyventojai ir piemenėliai su Trimis Karaliais.

1. Kai Kristus gimė, Palestina valdė Erodas, išdidus, gobsus, žemos moralės žmogus. Rytu salies isminčiai, trys karaliai keliauja pasveikinti gimusi Isganytoja. Eidami per Jeruzalę teiraujasi Erodą: «Kame yra gimisęs žydų karalius?» Erodas issigasta. Nejaugi atsisiras kitas karalius ir paslūi ji nuvers nuo sosto. Savo sveciams pataria sityti: «Eikite ir rūpestin gai klauskites apie vaikelį. Rade gi, duokite ir man zinia, kad ir as nuėjes ji pagarbinciau.» Veidmainys! Jis nenorėjo pagarbinti Kristū. Jo tikslas buvo kitas. Norėjo jį nužudyti. Trys Karaliai jo nieksybe suprato. Grizo kitu keliu.

Ar dabar pasaulyje maza Erodu? Menkos moralės žmonės, apgaule atsieke valdzios, bijo kad teisybė ju nuo sosto nenuverstu, ryztasi kardo pagalba issilailyti. Viskas, kas yra nepakeliui, reikiu niekinti, kankinti, zudyti. Tai Erodo ipėdiniai.

Be to, Erodas buvo veidmainys: sakėsi noris Jėzu pagarbinti, o istikruju norėjo jį nužudyti. Šiu laikų veidmainiai dažnai nuduoda esą latalitai, eina baznycion. Bet cionai atėje Dievo negarbina, nesimeldžia, o tik turi tikslą pasijuokti is sventu apeigu, pamol:slininko ir t.t. Jeigu isgirdo l:olia nors sau nepalanlia minti, stai lunigas ji izeidė, pritaile jam ir t.t. O visai negalvoja, kad kunigas til dēsto sv. mol:s-

la ir nei vienam atskirai netaiko. Tegul kielvivas sau prisitaiko ir savo gyvenima pataiso.

2. Antroji grupė, turėjusi santyliu su Kristaus gimimu, tai Betliejaus gyventojai. Juozapas ir Marija gyveno Nazarete. Buvo vykdomas gyventoju surasymas. Pagal nustatyta tvarka, uzisirasymo vieta ten kur las yra gimes. Taigi Marija su Juozapu turėjo eiti Betliejun. Tomis dienomis Betliejuje begalės žmoniu. Jiedu nieltur nerasdami nakvynės, iscina uzmiestini ir apstojta gyvuliu tvarte. Cia ir gimsta Isganytojas.

Betliejaus gyventojai zymiai vertingesni uz Eroda ir jo salininkus. Jei jie būtu zinoje las yra Juozapas ir Marija, tilrai jiems būtu buvusi vieta geriausioje miesto dalyje, rūmuose. Vienok betliejčiai lalti, kad nesirūpino pazinti pranasysciu apie ateisianti Isganytoja ir permaza teturėjo artimo meilės.

Kiek daug mūsų laikais betliejinės rūšies gyventoju. Isgilinė į savo uzdarbi, bizni, neranda laiko pagilinti zinias apie Dieva, Kristū. Kaip ji garbins ir mylės, jei jo nepazista. Negi maziuku marskiniais apsilviki suauges? Šiai asmenu rūšiai Kristaus gimimas neatnes dziaugsmo.

3. Nuosirdziausiai ir gražiausiai gimusi Kristu pagerbė Piemenėliai ir Trys Karaliai.

Piemenėliai suzinoje is angelo apie Kristaus gimima «atėjo slubindamies ir rado Marija, Juozapa ir Kūdili, paguldyta pralartėje. Pamate jie, jie skelbė, las jiem buvo pasakyta apie ta Kūdiki»...

Molyti trys vyrai, Isminčiai, Karaliai, suzino is zvaigzdzii apie Isganytojo gimima. Reliauja tolima, varginga kelione. «Jėje į namus, jie rado vaikelį su jo motina Marija ir parpuole pagarbino jį». Paslūi jie atidengė savo turtus ir atnasavo jam dovana: aukso, smilktalu ir myros. Gave perspėjima, grizo kitu keliu į savo krastas.

Kolis grazus vaizdas. Kaip slubiai piemenėliai nubėgo Kristū pagarbinti ir paslūi jie «skelbė las jiem buvo pasakyta apie ta Kūdiki». Stai tilro krliscionies paveilsas: nuosirdziai pralitikuoti ir skelbti.

O Isminčiai neatsivėlgia i nielta: varga, pasaipa, pavojus. Vislas pernieli, bi til: pasveikinti ir pagarbinti Dieva.

«Ir parpuole ji pagarbino». Stai grazus nusizeminiu pavyzdys. O mūsų brolis jei dar nueina baznycion, tai atrodo, kad jis daro Dievui malone.

Trys Karaliai la turėjo, ta Jėzui atidavė ir pagarbine grizo kitu keliu. Mes Kristū pazistame, naujai gimusi pagarbino me, pamilome. Griz kime kitu keliu į savo namus. Mūsų nuolatine gyvenamoji vieta tenai, aushstai. Atsipalaidokime savo dvasia nuo šios žemės purvu. Pradėkime su šiomis Kaledomis kita, grazu mūsų gyvenimo kelia.

A p ž v a l g a

TOLI NUO TĖVYNĖS

Tuo vardu Romoje neseniai tapo išleista žinomo mūsų poeto Petro Babicko eilėraščių knyga. Ji daro malonų išpūdi, tiek savo išvirsine išvaizda, tiek ir turiniu. Visi eilėraščiai parasyti gabios, plunksnos, lūriuose ypatingai daug poezijos, daug elpsresijos ir sielos.

Vieni tu eilėraščių autorius rasyti dar Nepriklausomojo Lietuvoje kiti istreimine, taigi skaitytojų autorius vedžioja ne tik įvairiais tremtinių pasvečiai, bet ir po laisva bei laiminga Lietuva. Knyga didelė, gražiai išleista ir būtinai kiekvieno lietuvių patrioto gricioje. Jos laimė tik vienas dodelis. Išsirasyti galima per mūsų žurnalo redakciją.

KAUKAZO RAZBAININKAS

Arba kaip Juozas Stalinas pasidarė Rusijos diktatorium. Tokiu vardu Amerikoje išėjo knygelė, kurioje lietuvių kalba ir remiantis dokumentais aprašomas Juozo Stalino gyvenimas.

Ir kam neidomu pazinti Juozas Stalinas, tas „nigramatnas“ bolševiku stabas is pat jo jaunystės dienu? Dėl to, Amerikos lietuvių dienrastis „Naujienos“, recenzuodamas knygelę Kaukazo Razbaininkas, lapkričio mėn. 1 d. 1946 m. laidoje ir salo:

„Idomu juk Juozo Stalino gyvenima pazinti is pat jo jaunystės. Pazinti jo blogus palikimus ir negartingus zygius nuzymetus vasygystėmis, uzmusimais, plėsimais ir t.t.

Juozas Stalinas arba kaip jis tikrai vadintasi Soso Dziugasvili po Gruzijos kalnus besislapstydamas nuo jaunu dienu yra pridares kruvinu ir negarbingu darbu. Jis yra Kaukazo razbaininkas. Ir is sito banditu bandito kai kurie kisi, kad jis isves juos is vargu ir nelaimiu is sviesesne ateiti.

Banditas buvo, banditas pasileta, banditis susilauks galo, kaip ir visi kiti banditai. Stalinas pasigavo mažesnius banditus, iškito juos is sopama vieta, paraus ir didesnius; pagaus, jie nepaspruls. Laisvės kovotojai uz zmo gaus teises, uz savo namu laisve, uz tautos laisve anksčiau ar vėliau laimės. Susipazinkite su tuo Kaukazo razbaininku, baigia dienas rasti „Naujienos“.

Taip, labai pravartu susipazinti su tuo pagarsėjusiu Kaukazo Razbaininku arba Juozo Stalino tuo labiau, kad knygelė tehinuoja vos 23 amerikoniški centai. Norintiems ja išsirasyti „Laisvosios Lietuvos“ redakcija mielai noru pataikinti laisvą

TĖVYNĖNĖ

Neperijodinis kultūros, meno ir literatūros žurnalas. Ji leidžia lietuvių jaunųjų rasytojų kolektyvas Salzburge, redaguoja žinomas mūsų rasytojas prof. Vincas Krėvė - Mickevičius. Žurnalas gražiai išleistas, jo turinys idomus bei patrauklus ir lengvai skaitomas.

Zinant sunkias tremtinių gyvenimo sąlygas ten: stebėtis, kad jie ir tremime atlieka toli dideli ir grazi lietuvių literatūros darba.

BLŪDIJANTIS RAILIAMAINIS

Desimtis kartų maines kaili, is visur pavyrtais aferistais ir Urugvajaus lietuvisku organizacijų graborius Jurgis Lazdauskas, su savo homunistams tarnaujanciais smeiztais jau rado vieta „Naujienose“, kuriu puslapiuose melaginai geria ir užgaulioja pasisventusiai dirbančius mūsų kolonijos veikėjus. Visai nekalbėtu mēm apie kolonijos pasmerktą ir is visur isvyti aferisteli Jurgi Lazdauską, bet mus stebina „Naujienų“ t. k. k. kurios nepasitilrino talpina hoministuojančių d. magogo provokacijos ir tuo paciu patarnauja Stalino saulei.

Lazdauskas nepernesa, kad molyti. Petras Čiuclis du metai pasisventusia ir be atlyginimo dirba kolonijai. Ir uz tai kolonija Čiuclį vertina bei gerbia. Lazdausko rasymai pati Lazdauska pastato Krylovo taksiuko rolen. Mes jam ir baigiam Krylovo posakiu:

„Lok taksiuk. Tu stipras zinoti,
Kad is toli moki ir drambli palotį.“

TIKRAI STALINISKAI

„Keleivio“ 42 numeryje praėjusiu metu, su pasislystėjimu skaitome „Korespondencija“ is Urugvajaus. Ta korespondencija tailyoma vienintelei Urugvajuje Kultūros Draugijai, kuri cia paselmingai dirba Lietuvos laisvinimo darba ir veda liova su apmoluimais Maskvos patriotais. Joje pilna toliu perlu: „fasistai, klerikai lai, užgrobilai, smetonisli smugelnikai, vagisautojai, besarmaciai“ ir taip begalo. Sita socialistine slystisbe ir mela parasė cia garsus „pijolėlis“ ir museika, kuris praėjusiais metais panasiai isloiojo kultūros Draugija komunistu „Darbe“ ir dabar nukeliavo i „Keleivį“.

Visi cia zino, kad Babilius nuolnaukes Draugijos liosas knygas norėjo pasipelnyti ir Draugija skundė teismui ir pralose, bet blūdi jantis dzulas „Keleivyje“ atbulai seijėsi. Taip buvo ir su mėgstancio pezus imti, bet atskaito mybės neduoti Babilius masina, kurios laipo senos ir sudėveto griozdo Draugija nenorėjo pirkti.

Mes manom, kad uz tokius sedevrus p. Janušlio neuzmirs tie, kuriems tokie rastai patiems neimanoma „Keleivis“ pravesti. Jie tat labai pigiai perka is Daunoru, Alytaus Dzulu ir joms demagogu.

PASKUTINIAI BANDYMAI

Nuotraukoj matom atominės bombos sprogdimo paskutiniuose jos bandymuose, kuriuose dalyvavo ir Stalino atstovas. Jis nieko nekalbėjęs, o tik giliai susimastęs ir susikaupęs apleidęs bandymo vietą. Po situ bandymo ir gerai zinodami, kad amerikiečiai sitas bombas intensyviai gamina, rusai labai susirūpino ir ėmė ypatingai gausiai kalbėti savo spaudoje apie atomų bombas, nagrinėti juos ir amerikiečius su angliais vadinti „atominiais diplomatais“, kurie, girdi nori dominuoti pasauly ir nepriima „labai taikingu“ draugo Molotovo siūlymu.

Kaip ten nebuvo, bet raudonieji imperialistai savo akimis pamatė atominės jėga, rimtai susimastė, kad ja gali patirti ir savo kailių. Amerikiečiai kiek stipriau pasisakius, rusai padarė, kad ir nežymiu, bet visgi nuolaidu. Jie nurimo gavo antausi iš Turkijos dėl Dardanelių jie taip pat gražiai nutylėjo, kai Persija nesiklausiusi atsiėmė bolševiku „neprilausomu“ padaryta Azarbeidžiana ir visoje eilėje kitu prestižo bei kaip jie patys sako, savysaugos klausimu.

Ma nysim, kad ir toliau jie darysis sukalbamešni, nes jokio malonumo ir jokios naudos Rusiiai tokie vaizdai matyti pas save namuose koliki mato n šiame paveiksle.

URUGVAJAUŠ LIETUVIAI

ATSIPRASOM

Dėl spaustuvių vykusiu būtinu darbu, šis «Laisvosios Lietuvos» numeris išeina truputi suvėluotas. Sekantis išeis laiku ir jau visuomet eis punktualiai. Už ivyki labai atsiprasome gerb. skaitytojus.

UŽSIPRENUMERUOKITE

«Laisvoji Lietuva» pradėdama savo sunkiaus ir nepelningo darbo trečiuosius metus, maloniai praso visus tikruosius patriotas lietuvių paremti jos pastangas siroje nelygioje kovoje už pavergtos Tėvynės laisvę ir su okupantu apmokamais savais išsigimėliais.

Geriausias šios kovos ginklas, tai spaudos zodis, kuris drasiai pasako tiesa, niekam nepataikauja, numasluoja okupantu apmokamus agentus, nurodo kovos kelius ir gina tautos laisvę bei lietuvių garbę.

Dvieju metu laikotarpy gerai pazinote «Laisvąją Lietuvą». Ji ir toliau eis tuo keliu, ji ir toliau netarlaus vienai grupei ar partijai, o pavergtos Tėvynės laisvei ir visiems lietuviams, kurie siekia neprikllausomos demokratinės Lietuvos ir priesinasi rusų okupacijai.

Užsiprenumeruokite tat «Laisvąją Lietuvą», patarkite ja užsiprenumeruoti savo draugams, rasykite jai ziniu, straipsneliu, eiluciu, mokslo ir meno dalykėliu. Dirblim broliškoj lietuviu vienybėj, nes til: taip dirbdami padarysime mūsų žurnala idomiu b i graziu., o jis sutrumpins mums kelia i laisvą, nusikraciusia kruvinos maskoliu vergijos Lietuvą.

ARTĖJA VASARIO 16-ji

Jau arti didžioji mūsų tautos laisvės šventė arba Vasario 16-ji, taigi patriotinė ir samoningoji Urugvajaus lietuviu kolonija jau dabar rūpestingai ruosiasi, kad ji pavyktu iskilmingai, tinkaiai ir didingai.

Minėjimas ivyks ta pacia diena tai yra sekmdienyje, vasario 16 d. 1947 m. ir prasidės lygiai 4 val. po pietu. Šventę bus minima placiai zinomose ir erdviose «Cine Selecto» patalpose: calle Grecia 1105, kurias ju savininkas p. Petras Zukelis specialiai atremontavo ir ispuosė ir kurias Kultūros Draugija jau nusamdė.

Tinkamam Vasario 16-os pravedimui jau organizuojamas is visuomenės, spaudos ir organizacijų atstovu Iskilmiu Komitetas. Atatinhams veitlalas jau rengiamas. Dalyvaus choras. Kalbės žymūs lietuviai ir vietiniai kalbėto-

jai. Bus kviečiamas ir tikimasi, kad iskilmėse dalyvaus J.E. Lietuvos Ministras Pietu Amerikai Dr. K. Grauzinis. Bus ispuodinga lietuviu radijo valanda ir kitos idomybės.

Per vietos spauda, radijo bangomis ir visi susirinkę i sale kaip kultūringi ir laisvę mylinčios tautos valilai palartosisme civilizuotam pasauliui, kad mes nenorim mums jėga primestos vergijos, bet savo zemėje norim būti patys sau seimininkai.

Smulki programa tilps selanciams «Laisvosios Lietuvos» numeryje. Ruoslimės patys ir kitus livestime.

TĖVŲ SUSIRINKIMAS

Sel:mdienyje, sausio mėn. 5 d. 1947 m. ivyko shaitlingas, visuotinis naujai suorganizuotos Urugvajaus Lietuviu Mokyklos tėvu su sirinkimas. Susirinkimui pirmininkavo Jonas Gramosauskas, sel:retoriavo molytojas Petras Ciucelis. Molytojui padarius platesni pranesima apie mokyklos pashirti ir jos uždavinius isevijoje bei dabartini sien Lietuviu Mokyklos stovi, tėvai entuziastiniai pritarė pranesimui, pareiskė padėla Lietuviu Mokyklos iniciatoriui ir daug jos pradžiai pasidaravusiam Petriui Evovluchui: ir vienbalsiai nusitarė dirbti, kol si pradžia nepavirs rimtu ir tvirtu mūsų mazuju svietimo ir lietuvisko susipratimo zydinu.

Vėliau buvo isrinktas molyklos Tėvu Komitetas i kuri iėjo: Petras Evovluchas, Andrius Alekna, Jonas Gramosauskas, Juozas Svoba ir Jurgis Zaltauskas. Tai visi placiai zinomi bei gero vardo lietuviai taigi reikla: tiliėti, kad jie daug pasidarbuos Urugvajaus Lietuviu Mokyklos susitvarhymui.

Priimtas p. K. Kaminskienės pasiūlymas padidinti savaitini pamolu shaičiu ir nusitarta daug kitu molykla liecianciu reil:alu, kuriu tarpe treciadieniais molinti mazuosius muziklos, dainu ir panasiu dalyku. Sitam darbui nusitarta prasyti dalyko zinovas Vytautas Dorelis.

NAUJU METU SUTIKIMAS

Naujuosius 1947 metus draugingai ir lietuviskai sutiko Kultūros Draugijos vadovybė ir žurnalo savo patalpose, o lietuviskas kucias tie patys asmenys turėjo pp. Svečiuu namuose. Naujus metus sutikti i drangijos patalpas atsilankė svečiai argentinieciai: p-lė Marytė Zygaite ir p. Simas Eidietis, lydimi ponios Jusienės su p. Alfonsu Bartasiūnu. Cia prie «asado criollo» ir lietuvisku dainu buvo daug pasikalbėta pasidalyta einamuju momentu ir sutikta Nauji Metai.

Visuose dalyviniuose matėsi ypatingai gerai nuotauka ir lietuviskas ūpas. Issiskirstė jau gerai isgalėjus vidurnakciui.

Dalyvis.

VAIKU VAKARĖLIS IR EGLUTĖ

Sel:medienyje, gruodžio 29 d. 1946 m. Urugvajaus Lietuvių Mokyklos mokiniai turėjo savo valtarėlį ir eglutę. Kalėdų Senelis. Kurio role ypatingai gyvai bei menišiai atliko p. K. Villas ir pati eglutė, siemet kaip niekad buvo turtingi. Tai daug prilausė nuo to, kad mūsų žinomi visuomenininkai ir dideli mazuju lietuviuku mylėtojai p. Juozas Miklovis-Dauksys ir p. Bolius Laucius, tik miesto centre surinko \$ 42.50 eglutės naudai.

Su pasigėrėjimu tenka kalbėti ir apie patį mūsų mazuju vakarėlį. Nors dar tik trečias mėnuo kaip mokykla veikia, bet mokiniai taip gerai suvaidino 6 veiksnių dramą, «Jonušas ir Magdutė», kad jiems labai pavydėti gali ir vyresnieji. Puikiai, drasiai ir energingai vedė sudėtingą programą F. Grigiukas, kuris artistiniai suvaidino ir Jonušo rolę. Jam neatsiliko maza, prieš tūlį laiko lietuviškai nekalbėjusi Aliutė «ramosauskaitė», kuri taip puikiai suvaidino ilgą ir komplikuotą Magdutės rolę. Nepaprastai gyvai ir gambiai vaidino raganos rolę Vytautas Alekniukas. Vytiečiai: p-lė Marcelė Markevičiūtė motinos rolę ir p. Stasys Stendelis tėvo rolę atliko sklandžiai ir menišiai. Ypatingai buvo gražūs savo uniformose ir puikiai išpildė roles septyni mazyčiai nasaiciai globėjai girios nyhtukai ir penki raganos uzburti kaimo vaikai. Nepamainoma buvo angelo sargų rolė Zoselė Karaziejūtė. Jautriai ir ekspresingai deklamavo patriotinius eilėrascius Bolius Malinauskiukas, Genuė Svobaitė, Albinutė Sabaliauskaitė, Janytė Rakauskaitė, Pranas Baliukoniukas, Albertas Markevičiukas, Vytas Evoliuciukas, Janytė Vetaitė ir mazytė Gumbaragytė.

Sunkiu ir sudėtinga kūrinį pianu artistiniai paskambino Rozytė Scesnulevičiūtė ir vėliau Albertas Markevičiukas. Smuika pagrojo Pranas Gelazauskiukas. Bet publika daugiausia zavėjo tai vaiku choras, kuris taip darniai ir taip puikiai sudainavo tėtelių dainelę.

Publikos buvo nepamirštai daug, jos tūlį gal pirmą sykį Kultūros Draugijos patalpos matė. Mazuju ir buvo gausiai.

Didelė ir įvairi bei artistiniai atlikta programa, atatinamos dekloracijos, kostiumai, meniskas p-lė Hortencijos Butnikaitės grimas ir visšas nepaprastai harmonizavosi ir rodė, kad molytojo P. Čiucelio, jo kolegos V. Dodelio bei kitu buvo idėta daug rūpesio, darbo ir sumanumo. Visuomenė turi rimčiau susirūpinti situo ivylių ir laiku jam ateiti tūlioni, jei ji nori turėti sviesia kolonijos ateiti.

J. D.

PRANESIMAS

Sehanciamė «Laisvosios Lietuvos» numeryje tūlps asmenu sarasas, kurie ir kiek yra auhoje Kalėdų Eglutės surengimui mokykloje.

NORKUS PURVAIS DRABSTO

«Drėbk purvu... Vis kas nors užsiliks», sakydavo Voltaire, kurio metoda Norkus panaudojo pries Urugvajaus lietuviu kolonijos lapeliona gerb. kuu. Stan. Grigaliūna, ji savo «smeitu židinyje» visai be pagrindo «pargerbdamas». Run. St. Grigaliūnas yra garbinga asmenybė, turis aukšta varda savo vyresnybės alyse ir nuosirdziai gerbiams visos liatališkios ir net religija neprahtiluojančios lietuviu kolonijos Urugvajuje. Jokie smeiztai jam neltibo ir neltibs. Is Cerro iskeltas jo paties prasyms.

Kai del «in:riminavimo» pp. Siaurusevicu seimoje, tai cia tili: «norkiskais isradimas» ir blogos valios zmoniu darbas. Visas pasaulis zino, kad pp. Siauruseviciai «tarsi» skirtis nuo pat sliubo dienos. Faltinose gi «issisirtuvs» s. m. liepos 25 d. dalyvavo ir «Laisvosios Lietuvos» redal:cijos atstovas ir hiti liudininkai. Skyesi abisaliu susitarimu, abu graziai atsivseikino ir t.t. Ir kam tat begioti po teismus, jei abu sutaria skirtis? Ir ko nori Norkus purvais drabstydamas mūsų kolonijos inteligentija, lai jo ali:ana poniete atvylsta pas mus pasilaledoti del «puchero».

PAIESKO

Jonas Mockevicius, gyvenas Urugvajuje, paiesko savo brolio Petro Mockeviciaus, kilusio is Buniskiu kaimo, Lazdiju vals. Svogerio Jono Vasiliausko, kilusio is Udzininku kaimo, Lazdiju vals. ir pusbrolio Juozo Silinsko, kilusio is Kazuru kaimo, Rudaminos vals.

Juos pacius arba apie juos zinancius nnosirdziai prasau atsiliepti siuo adresu:

Jonas Mockevičius
Calle Perú 1801. Esq. Portugal. Cerro.
Montevideo. Rep. O. del Uruguay.

PRASAU

Artejant visuotinam metiniam U. Liet. Kultūros Draugijos nariu susirinkimui ir metinei apyskaitai, gerb. narius prasau sutvarkyti atsiliepti nario mokesčiui ir nario knygtute.

1946 metu pashutinio lietvirčio «Laisvosios Lietuvos» prenumeratui bus pashelbti sehanciamė zurnalo numeryje.

P. Korkuzas
Izdininkas.

PRANO STANKEVIČIAUS

Krautuve - Baras - Pienine.

Geros prekes. Ekonomiskos kainos.

Calle Grecia 4200. Villa del Cerro.

Bodega y Viñedos

de VALENTIN CARNE e HIJO

VINO NATURAL

REDENCION MELILLA

Tel. 22 00 35

Visi lietuviai tik cia perka, nes duodama gera prekė, ekonominė kaina ir skubus bei mandagus patarnavimas.

LIBRERIA y JUGUETERIA

SELECTO

— de —

HOSMAR GERIN

Calle GRECIA 4215 — Cerro

Al lado del Cine

Ofrece toda su mercadería a un 30 % de rebaja a los suscriptores de esta revista.

Libros castellanos y extranjeros.

ANELE RAULUSKEVICIENE

Didelio pasirinkimo, pigiu kainu bei mandagus patarnavimu, visu rusiu maisto produktu krautuve. — Lietuviai prasomi uzeiti persitikrinimui

Calle BOGOTA 3217 — Cerro

Kaunas

PIENINE IR ALINE

ANDRIAUS ALEKNOS

Calle BOGOTA 4001 esq. Bélgica

CERRO

Visuomet sviezi produktai, ekonomiskos kainos, skubus patarnavimas.
Pasitikrinkite

DIPLOMUOTAS LIETUVIS SIUVEJAS

MOTIEJUS BOLIAUSKAS

Calle Francisco Tajes 1195 P. 2 Ap. 7

Siuvama visu rusiu, rubai, geriausiu medziagu ir pagal paskutinius madu reikalavimus. — Savas pas sava, nes rasite garantuota darba ir ekonomiska kaina.

RESTAURANT Y PENSION

Gran Bretaña

JOUZAS RAMONAS

Savininkas

Geriausia vieta lietuviams turistams atvaziuojantiems is Argentinos. Sveikas valgis. — Svarios lovos pavieniam ir Erdvus kambariai seimynoms.

JUAN CARLOS GOMEZ 1266

Teléfono: 8 39 05

Montevideo

KRAUTUVÉ IR BARAS

JONO GRAMOSAUSKO

Calle PERU 1992 — Villa del Cerro

Pirmos rusies viso maisto productai ir sviezios darzovės bei vaisiai — Vietos visu rusiu gerimai — Pigios kainos — Skubus ir sazingas patarnavimas.
Persitikrinkite

Casa LIRA

1926 metais apdovanota aukso medaliu
— Tarptalninėj Parodoj Lietuvoje. —
Visu rusiu pianu taisymas, sustyga-
vimas, nauju darymas ir pirtvarkymas.
Lietuviams nuolaidos. Savininkas
Antanas Dambraskas

SAN JOSE 1015

Tel. 8 36 33

foto arte
Esba

GRECIA 3432 - CERRO - Tel. 22 10 54

Savininkas, Stasys Bartnikaitis.

Pr. Riboko ir Airzersteino

MENISKU ODOS ISDIRBINIU

Fabrikas

Calle RIO BRANCO 1102

Visoki meniski odos isdirbiniai parduo-
dami urmu ir pavieniai. — Lietuviams
daromos specialės nuolaidos

IMAN**ADOLFAS KAUSINIS**

Vienintelis lietuvis Urugvajuje, turintis
Elektros Stoties Teises. Atlieka: Visus
elektros irengimus ir pataisymus
Lietuviams Didelis Nuolaidos

Calle SAN JOSE 1088

Tel. 8 79 56

Telefonas: 8 79 56

FUNDICION PRADO

Fundición de Bronce Mecánico
Aluminio y Herrajes en General.
Sección Mecánica y Estampados
Matrices de Todas Clases y
Para Toda Industria

Eduardo Jusys

MOLINOS DE RAFFO 473

Teléfono 22 53 05

Montevideo

Imperial

GARINE RUBU VALYKLA

Rubu isvalymas sulig "DUPLEX" sis-
tema Sermenu rubay. Dazymas ir re-
formavimas skrybeliu ir kostiumu. —
Nematomas uzadymas skyliu bei p.r.
pliesimu. — Lietuviams nuolaida: tik
\$ 1.50 kostiumo isvalymas ir isprosy-
mas.

Centralinis Namas:

Calle EJIDO 1241 — Tel. 9 19 10

Skyrius ir dirbtuvės:

Av. BRASIL 3092

Montevideo

TINTORERIA Y SOMBRERERIA

ANDES

DE

ANTONIO YANKUS

ANDES 1257 — Tel. 8 18 03

Moteru ir vyru rubu valymas. — Visu
rusiu skrybeliu valymas ir reformos. —
Kostiumu ir paltu isvertimas. —
Lietuviams nuolaida